

Proč už nejsem kalvinista

Rubrika pro ex-kalvinisty sdílí příběhy lidí, kteří byli kdysi kalvinisty, ale opustili kalvinismus. Dnešní svědectví je od muže jménem Xavier:

Jak jste se stal kalvinistou?

Uvěřil jsem v Ježíše ve sboru Acts29¹ (Skutky 29). Zajímavé na této denominaci je, jak jemní jsou v dávkování kalvinismu (na rozdíl od mnoha presbyteriánů nebo reformovaných baptistů, kteří učí přesně tomu, čemu věří). Sbor, ve kterém jsem byl, měl dokonce heslo, které znělo „jsme církví pro VŠECHNY lidi, aby objevili a prohloubili vztah s Ježíšem Kristem.“ V tomto sborovém kontextu nebyly „doktríny Milosti“ ve skutečnosti výslovně vyučovány; byly podprahově podsouvány.

Když se ohlédnu zpět, teď snadno rozeznávám kalvínský jazyk, ale v té době jsem byl bezradný. Ten sbor jsem tak miloval, že když jsem odešel (kvůli stěhování za prací), shledal jsem, že hledám další sbory Skutků 29. Další sbor, do kterého jsem přišel, byl jasnější ve svém kalvínském učení. Dokonce měli portréty Jana Calvina, Charlese Spurgeona, a dalších reformátorů na zdech svého kostela. Musím říci, že jsem se stal kalvinistou, protože všichni křesťané, ke kterým jsem vzhlížel a byli mi blízcí, připisovali tomuto systému svou doktrinní víru. Každý online zdroj, který jsem horlivě studoval, byl od *Desiring God*, *The Gospel Coalition* a dalších reformovaných médií. Ponořil jsem se do všech knih, které napsali moji přátelé: John Piper, John MacArthur, Matt Chandler, David Platt, James White, Jeff Durbin, Tim Keller, R. C. Sproul a mnoho dalších. Dokonce i v křesťanské rapové kultuře, do které jsem se dostal, se zdálo, že tolik mých oblíbených umělců bylo součástí tohoto kalvinistického hnutí (*Trip Lee* a *KB* jen pro ilustraci). Pro mě mělo dokonalý smysl přijímat všechno, co, jak se zdálo, přijímali všichni ostatní v mé křesťanské komunitě. Nyní, když se dívám zpět, uvědomuji si, že jsem opravdu neměl ponětí, do čeho jsem se dostal.

Co vás na kalvinismu nejvíce přesvědčilo?

Ti, kdo byli v hnutí, se jevíli jako nejvážnější ve studiu Bible. To mě opravdu zajímalo. Bohužel jsem dospěl k přesvědčení, že na základě mých krátkodobých zkušeností v některých nekalvinistických církvích se zdálo, že se více zajímají o zábavu návštěvníků sboru a vyučují jednoduchými kázáními „dobrého pocitu“, kde bylo Písmo sotva zmíněno nebo vyloženo. Zdálo se, že kalvinisté jsou ve své víře vědecktější a myslím, že moje intelektuální zapojení v tom rezonovalo. Nejsem si jistý, jak moc mi ten systém připadal přesvědčivý; ale lidé, kteří ho propagovali, mě upoutali. Zdálo se, že kalvinisté jsou jediní, kteří veřejně nazývají falešné učitele a falešné doktríny, a to jsem oceňoval. Rovněž zpochybňovali moje předchozí zákonické způsoby, jak jsem obecně myslel na náboženství, což mi

pomohlo zažít svobodu, kterou mám v Kristu. Cítil jsem, že jsem v této komunitě skutečně zaopatřen a v bezpečí. Přesto bylo pro mě zajímavé, že mi pravidelně připomínali, jak jsem nedůstojný (často jsem si připadal jako smetí) a jak je Bůh laskavý. Kalvinismus mi poskytl největší ujištění (v té době), že křesťanství je pravdivé a že půjdu do nebe.

Proč jste začali zpochybňovat své kalvinistické přesvědčení?

Doktríny bezpodmínečného vyvolení a omezeného usmíření mi vadily od prvního dne (jakmile jsem pochopil jejich důsledky). Zpočátku jsem místo toho, abych lidem řekl své pochybnosti, hledal na internetu, abych zjistil, zda existují alespoň další kalvinisté, kteří tyto doktríny odmítli a upřednostňovali tří nebo čtyř bodový kalvinismus. Nechtěl jsem systém úplně odmítnout, protože mě učili, že arminianismus² je „zaměřen na člověka“, že je založen na skutcích a že připravuje Boha o jeho slávu.

Problém byl v tom, že jsem si přečetl pasáže z Písma, které podle všeho obsahovaly neomezené smíření, že lidé mají skutečnou schopnost přijímat nebo odmítat Boží milost, a že lidé se ve skutečnosti mohou víry vzdát. Kalvinistické interpretace těchto textů byly pro mě podezřelé (např. „všichni“ nebo „svět“ byl podle nich odkaz na vyvolené, a pokud by lidstvo mělo věřit bez účinné milosti a bylo zodpovědné za svou spásu, pak všichni ti, kteří odcházejí od Boha, nebyli nikdy spaseni, atd.). Jakmile jsem narazil na video, které tvrdilo, že Ravi Zacharias (dodnes můj oblíbený apologet) nebyl kalvinista, byl jsem vůči systému skeptičtější. Moje myšlení bylo: „Pokud někdo jako Ravi těmto věcem nevěří, tak proč ostatní tak brilantní křesťané věří?“

Nakonec jsem narazil na celý „nový“ svět nekalvinistického bádání, díky kterému bylo opravdu těžší se těchto doktrín držet. Někteří z těchto mužů byli Dr. Leighton Flowers, Dr. David Allen, Dr. Adam Harwood, Dr. Michael Brown, Dr. Braxton Hunter, Dr. Johnathan Pritchett, Dr. Ken Wilson, Dr. William Lane Craig, Dr. Jerry Walls Dr. Roger Olson, Dr. Craig Keener, Dr. Thomas Oden, Dr. Tim Mackie, Pastor Mike Winger, Dr. Tim Barnett, Dr. John Lennox, Dr. Frank Turek a mnoho dalších. V jistém smyslu to vypadalo, jako by mi všechny tyto nekalvinistické hlasy byly skryty. Nemohl jsem uvěřit, o kolik silnější byly jejich argumenty proti kalvinistické doktríně.

I když podle mě tito muži lépe chápali biblické učení jako celek, nebyl jsem připraven okamžitě se vzdát systému, ve kterém jsem „vyrostl“. Byl jsem velmi pomalý. Ale čím víc jsem se od nich dozvěděl, tím víc jsem mohl zachytit bludy v učení mého pastora (v neděli a v malých skupinách) a chození do sboru se pro mě stalo nesnesitelné. Už jsem nechtěl následovat to, čemu věřili všichni ostatní v mém křesťanském kruhu. Chtěl jsem porozumět Bibli optikou starověkých světů, ve kterých byla napsána, a optikou prvních křesťanů, ne objektivem mužů z období po šestnáctém století (věřím, že lidé jako Arminius a Wesley jednoduše učili tomu, v co raná církev již věřila, pokud jde o soteriologii)..

S jakou podporou nebo odporem jste se setkali při zpochybňování svých kalvinistických přesvědčení?

Nikdy jsem nedostal žádnou podporu. Od ostatních často zazněla výčitka, že jsem vykročil mimo biblické křesťanství. Někteří lidé se ode mě začali distancovat a jiní nebyli ochotni vést vážnou debatu o mých pochybnostech a námitkách. Pokaždé, když jsem chtěl o těchto věcech diskutovat s kalvinisty, mnohým to připadalo, jako by to nemělo cenu se mnou mluvit. Skutečnost, že neviděli nebezpečné důsledky systému, byla pro mě alarmující (že Bůh opravdu nemiluje každého, že Bůh není ve své nabídce evangelia ryzí, že Bůh činí lidi odpovědnými za věci, které nemohou ovládat, atd.). Moje vytrvalost bohužel způsobila problémy i v mých přátelstvích, které jsem měl.

Co primárně vedlo k tomu, že jste se vzdali kalvinismu?

Jakmile jsem objevil bohatství učení rané církve, které potvrdilo věci jako svobodná vůle a neomezené smíření s Bohem, bylo pro mě snadné vzdát se kalvinismu. Uvědomil jsem si, že jediný důvod, proč se kalvínský svět zdál tak velký a hlasitý, byl ten, že jsem ho měl kolem sebe. Původně jsem si myslel, že většina církví věří těmto naukám (v minulosti i současnosti). Podcenil jsem, jak velkou roli u mě hrály jejich platformy sociálních médií v šíření jejich učení a aby to vypadalo normálně. Nakonec věřím, že Bůh pracoval na tom, aby mě vyvedl z kalvinismu, a děkuji mu za to. Zachránil mě v kalvínském sboru; to ukazuje, že pracuje všude tam, kde Ho křesťané vážně hledají. Vyzývám nekalvinisty, aby si nemysleli, že by kalvinisté byli zlí lidé, kteří jsou blázni. Jsou to Boží lidé, kteří se vážně mylí. Pokud jde o kalvinisty, vaše doktrína (podle mého názoru) vnáší hanbu do krásy evangelia. Znovu zvažte své přesvědčení a podívejte se na jména, která jsem uvedl, která mi pomohla vidět chyby v mých cestách. Dodnes se stále učím a nikdy se nezastavím, protože vím, že nejsem dokonalý ve své víře. Navrhuji, abychom všichni dělali totéž. Bůh naučí ty, kteří upřímně hledají pravdu Jeho slova!

Poznámky

¹Acts 29 je různorodá globální organizace pro zakládání sborů, která se drží kalvinistické teologie. Název je odvozen z Knihy Skutků v Novém zákoně, která má 28 kapitol, což činí Skutky 29 „další kapitolou“ v historii církve. Řada dalších křesťanských organizací také ve svých příslušných jménech používá frázi „Skutky 29“.

² Kalvinismus mimo jiné učí, že Kristus nezemřel za všechny lidi, ale pouze za vyvolené, které Bůh předurčil, a také, že jednou spasený křesťan (rozuměj kalvinista) nemůže odpadnout od víry a je navždy spasen. Arminianismus je teologie odvozená od holandského teologa Jacoba Arminia ze 17. století, který ovlivnil zakladatele baptistů Johna Smytha a Thomase Helwyse, i jejich baptistické pokračovatele. Nazývají se generálními baptisty. Generální (ve smyslu všeobecný) je odkaz na to, že Kristus zemřel za všechny lidi. Generální baptisté učení kalvinistů (partikulárních baptistů) odmítají.

Xavier

Články v rubrice **Koutek pro ex-kalvinisty**:

Svědectví	Téma
Proč už nejsem kalvinista	odchod ze sboru Acts29 (Skutky 29)
Moje cesta od kalvinismu	konfesionální autobiografie a důvody
Kalvinismus je zenová filozofie	teologické problémy kalvinismu
Bůh kalvinistů není mým Bohem	díky kalvinismu jsem byl v nebezpečí života